

• БАЙКА В ПРОЗІ

Сто метрів волі

...І ВЗЯВ я службу в Дядька, який і призначив мене в найми на посаду Собаки, – на схилі віку любить розказувати старий Вовк онукам своїм. – Виділив мені Хазяїн персональну будку, на добрий кований ланцюг мене посадив, персональну алюмінієву миску для харчів поставив: служи, Сіроманець! Гавкай!

– І ти... гавкав? – дивуються нетямущі, наївні щенята.

– Те-те!.. Молоде – дурне, – поблажливо гарчить Дід. – На те й служба. На ній, дороженькі мої, незчуєшся, як і загавкаєш! Ось так і зі мною лучилося. А втім, це наука нехитра. А з часом і зник гавкати – де треба, звісно, на кого треба. І лаштитись умію. Теж – де треба й до кого треба. Служба, гав-гав, така. Старався.

– І як же це ти, Вовк-Вовчище, та раптом собакою став у Хазяїна? – все ще не можуть второпати щенята (що з них візьмеш – сліпці малі!). –

Ліс на будку проміння, волю вовчу – на собачий ланцюг...

Сірий починає сердитись.

– Що ви знаєте, гав-гав, про життя, що так пасталакаєте? Поживіть, послужіть! От я, наприклад, – на ошийнику, бачите – медаль маю "За вірну собачу службу". А це не кожному й собацорі вдається. Не те, що нашому братові. Уміння гавкати й хвостом крутити приходиться лише з роками та роками служби! А я дослужився. Почесне звання маю – "Заслужений гавкун". А ще – шану, місце під сонцем, зайву кістку в раціоні. Ось подивіться: "Маслак цукровий". Заслужених гавкунів завжди щедріше годують... А хіба всього цього досягнув би я в лісі, гав? Ось нині книгу мемуарів закінчую – вам на науку. Потомству як приклад, "На ланцюгу волі" називається... До речі, нашійник у мене персональний, іменний, виданий у довічне користу-

Чи знаєте ви, що

...деякі люди в спеку так сильно пітніють, що навколо них можна побачити веселку?

...перші десять хвилин риба в казанку сама куштує – готова вже юшка чи ще ні?

...аби швидше заснути, султани рахують не овець, а дружин у своєму гаремі?

вання. З правом передачі нащадкам. Вам же, щенята сліпі, й передам свої кайдани заслужені. Не як реліквію, а щоб ви в них добре служили і по-собачому гавкали. Запам'ятайте, що без ланцюга не відаєш, якої довжини твоя воля. І не слухайте тих, хто підвиває, що воля в них коротка. Це не що інше, як наклеп. На наших славних, добрих, щедрих Хазяїв! Воля, дарована нами, не коротка і не довга, а якраз завдовжки з ланцюг. То що з цього виходить, га? Правильно. Треба вірно служити, аби довший ланцюг заслужити. Все тут справедливо: вірна служба – довший ланцюг, а довший ланцюг – більше в тебе волі. На зайвий метр чи й навіть два. І тому я заслужено вільний, адже маю найдовший ланцюг-цепуру. Аж на сто метрів завдовжки! Гуляй – не хочу! Тож і затамте, щенятка мої: заслужиш довший ланцюг – матимеш і волю довшу. Тільки й того, гав-гав!..

Валентин ЧЕМЕРИС.
Дніпропетровська обл.

• БУВАЛЬЩИНА

Гість з Беніну

ВІДВЕРТО кажучи, я не знаю, з якою метою сорок років тому в наше місто приїжджав посол Республіки Бенін. Зате й досі пам'ятаю відвідини ним нашого інституту. Викладачі й студенти жваво обговорювали новину, вносили свої пропозиції щодо належної зустрічі високого гостя.

Бібліотечний том енциклопедії на літеру "Б" буквально рвали на частини. Нам хотілося якомога більше дізнатися про далеку африканську державу. В журналі "Навколо світу" ми знайшли деякі відомості про вбрання жителів Беніну, і дівчата тут же заходилися робити відповідні викрійки.

Один наш доморощений поліглот, порившись у словниках і з'ясувавши, що в Беніні державною вважається французька мова, склав навіть невеликий розмовник.

Інститутський хор і танцювальний гурток підготували кілька пісень і танців народностей Беніну. А шеф-кухар інститутської їдальні десь роздобув рецепти національних страв і пообіцяв приємно здивувати високого гостя.

А він, як виявилось, непогано розумів і говорив по-нашому. Особливий інтерес у нього викликали дівчата в сукнях, пошитих із журнальних викрійок.

– Наші бабусі колись ходили саме в таких, – розчулено зітхнув посол.

Народні пісні він слухав замисле-

но і сам жалісно підспівував. А під час перегляду танців у нього на очах навіть сльози з'явилися.

– У цих танцях – одвічна скорбота мого народу, – засмучено пояснив посол свої емоції.

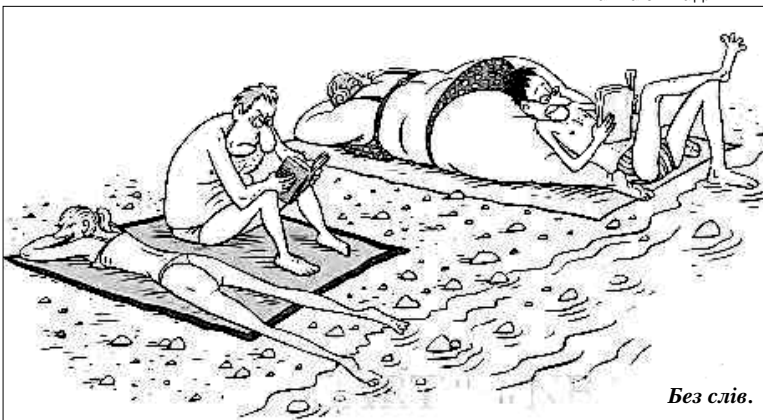
Скуштувавши національну страву, високий гість трохи повеселишав.

– Дуже смачно! Добре приготовлено. Коли в нас закінчуються гроші, ми готуємо собі саме таку їжу.

Прощаючись, посол щиро подякував за гостинний прийом:

– Я відчув себе у вас так, наче й не виїжджав з рідного Беніну. Шкода тільки, що не почув жодної вашої пісні, не побачив ваших танців, не посмакував вашими стравами...

Григорій БЕРЕЗНЯК.
м. Біла Церква.

Мал. Валентина ДУБІНИНА.

Без слів.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

Підземний перехід

НА НАШІЙ вулиці будували підземний перехід. Всю вулицю перерили. Рух перекрили. Тролейбусні лінії на інші маршрути перевели.

Нарешті закінчили і влаштували урочисте відкриття. Оркестр запросили. Стрічку біля входу натягнули.

І тут раптом з'ясувалося, що виходу з-під землі немає, забули зробити: дуже поспішали здати об'єкт достроково.

Ну, приймальна комісія, звичайно, будівельників посварила, але не позбавляти ж весь колектив премії. Та й оркестр вже запрошений, стрічка натягнута. Вирішили торжество не затьмарювати, перехід прийняти, а відсутній вихід внести в акт недоробок.

Оркестр гримнув марш, стрічку перерізали, і людський потік хлинув у перехід. Правда, знайшлися скиглі, які не хотіли акт підписувати, мовляв, як же так: перехід без виходу. Але голова комісії дав їм гідну відповідь:

– Ви що, в ініціативу наших людей не вірите? Якщо знадобиться – народ сам собі дасть раду!

Перехід цей донині працює. Тисячі людей туди входять і неймовірним чином якось звідти виходять. Тож голова комісії мав рацію: треба вірити в творчу ініціативу мас!

Олександр КАНЕВСЬКИЙ.
(Із книги "Йдучи на сміх").

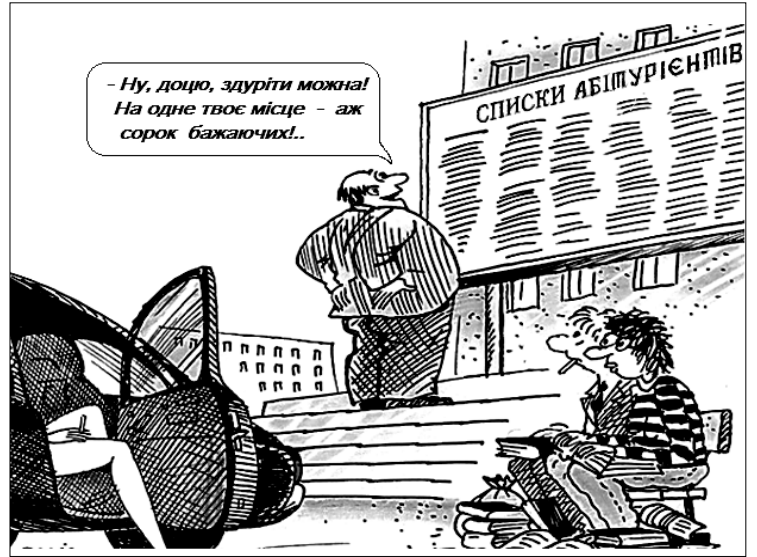
Пригода

КУРІОЗНИЙ випадок трапився нещодавно з нардепом Н. Майже годину він просидів у зламаному ліфті, аж поки аварійна служба не визволила бідолаху з несподіваного полону. Причому винним виявився сам нардеп, який звик час голосування в парламенті одночасно натискати на кілька кнопок. Тож і в ліфті він натиснув відразу на шість кнопок... ■

Реклама. Оголошення

- ☑ "На автозаправці курити суворо заборонено! Ваше життя може і копійки не варте, а бензин дуже дорогий!"
- ☑ "Я молода, гарна, струнка, ніжна! Чудово готую смачні страви. Голова ніколи не болить. Нікого не шукаю для близького знайомства, просто хвастаюсь!"
- ☑ "Завітайте до відділу дитячих товарів! Там на вас чекає приємний сюрприз: нова іграшка – плюшевий ведмедик з айфоном!"
- ☑ "Швидко і дешево навчу англійської мови по фотографії".
- ☑ "У ковбасний цех м'ясокомбінату потрібні вегетаріанці".

Мал. Олександра СЕРГІЄНКА.

Народні усмішки

– Куме, а як ви дивитесь на те, щоб зараз чарку перехилити?

– Так зараз сьома година ранку...

– Ви що, куме, недочуваєте? Я ж не про час питаю!!!

Лаючи чоловіка, дружина говорить:

– У тебе, окаянний, є хоч що-небудь хороше?

– Аякже! У мене апетит хороший...

Розмова двох одеситів.

– А я, Семене Марковичу, в Ізраїлі був, пройшов там місячний курс лікування. Щоправда, дорогоувато обійшлося, п'ять тисяч доларів заплатив.

– І хто тебе, Ізя, після цього розумним назве? Та за такі гроші в нас можна цілий рік лікуватись! Ще й на похорони вистачить. ■

Російські шендерви

☒ Умом Росію не осягнути, а іншими місцями – дуже болісно.

☒ Федеральна служба державної статистики повідомила, що їй довіряють більше ста відсотків росіян. І це закономерно, адже, за підсумками першого півріччя, державна статистика зробила найбільший внесок у розвиток економіки країни і добробут росіян.

☒ Поліція Росії вже вдруге попереджає: після завершення чемпіонату світу з футболу вона з режиму ввічливості перейшла на звичний режим роботи. Третью попередження не буде!

☒ Росію визнано правонаступницею радянської зони ризикованого народодовладдя.

☒ Історія Росії переписана таким чином, щоб кожен її громадянин відчував велику гордість за даремно прожиті роки.

☒ З приєднанням Криму площа Росії збільшилася на 0,16%, пенсій-

ний вік зріс на 8–15%, ціни на бензин – на 30%, податки – на 26%.

☒ Ми б давно показали всьому світові нашу "кузькину матір", але ж вона невізна.

☒ Свобода слова в Росії – це право кожного публічно заявити: "Вік волі не бачити!" або "Сукою буди!".

☒ На болоті не лише Москва стоїть – на ному й держава тримається.

☒ Дорожній атлас Росії поповнився новою сторінкою: здано в експлуатацію дві швидкісні автотраси, споруджені від Новосибірська до Владивостока і Хабаровська через Китай.

☒ З учнівського твору: "В початкових класах я писав Діду Морозу листи з проханням прислати мені новорічний подарунок. Тепер я вже шестикласник і перед Новим роком написав есемену Володимирі Володимировичу Путіну".

Віктор ШЕНДЕРОВИЧ.

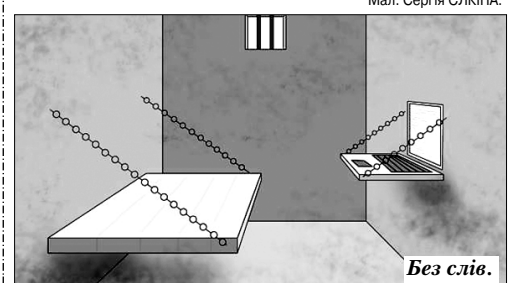
• КУЛІНАРНИЙ РЕЦЕПТ

Локшина по-домашньому

ПЕРЕД приготуванням цієї страви увімкніть телевізор, знайдіть трансляцію політичного ток-шоу, а далі слухайте його учасників. Локшину, навішену на ваші вуха, час від часу треба злегка струшувати. ■

Караоке

Скочив гуцул
в конюшину,
Коли пас овечки.
Він не винен,
що у горах
В нас не сіють
гречки. ■

Мал. Сергія ЄЛКІНА.

Без слів.

Запитаннячка

- Чому питання, поставлене ребром, часто виходить боком?
- Якщо пам'ять починає зраджувати, то з ким? ■

Архів "зорянського" гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

